

ДІЛО

ВИХІТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОВУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II, пов.
Конт. пошт. шлям. 141322.
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передплату
Рекламні не закриваються.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 430 злот.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 літ., Німеччині 750 мар.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словацькій 30 ч. ч., Румунії 150
літ., Болгарії 750 літ., Австрії
750 літ. — Зміна адреси 1 злот.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
АНЕРТАТІСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ВІНА ОДНОГО ПРИПІРЯКІ
20 сот.

У борчій добі.

Львів, 3. січня 1928.

З тричного періоду, конституційно означеного на виборчу підготовку, минуло вже перший місяць. Втілює два місяці діють час від ті, коли виборчі стануть перед виборчими урнами, щоб своїми голосами вибрати своїх представників заступників своїх інтересів.

З дня 9 грудня скінчилася перша фаз виборчого періоду, яка обіймає становлення виборчих комісій 4 ступнів, починаючи від призначення генерального виборчого комітету і встановлення вісьмох союзу членів Державної Виборчої Кісії і кінчаючи визначенням членів районних (обоводових) комісій громадських рад.

Виділі цієї першої фази не можна вважати для нас корисними. Через збиття Українського Клубу (через вступлення з нього селян-робітників послів), його чисельність була зведена до крайнього мізеру. Серед провідників окружних виборчих комісій на українській території нема ні одного українця, ні визначених судівників-українців. Всі провідні місця в окружних виборчих комісіях генерального виборчого комітету обсягли на Зах. Україні виключно поляками. Зовсім природно, що з огляду на створені відносини на українській території від Польщі не лише іменовані адміністраційною владою, але й делеговані самоврядними установами члени окружних виборчих комісій 80 проц. є поляками. І це діється на території, де відсоток польського населення в пересічі не перевищує в лікності 20 проц. Не зовсім корисно улажився також склад районних (обоводових) виборчих комісій на території Зах. України. Треба признати, що й підготовка з цього боку, особливо щодо складу районних комісій, не стояла на відповідній висоті.

З дня 25 грудня 1927 розпочалася друга фаза виборчої доби, яка триває до 30. січня 1928. Її не складають виставлення і перевірка виборчих списків. На цю фазу годиться нам звернути увагу з огляду на виборчі комітети, як районні, так і окружні, мусять подбати, щоб в означених у виборчому календарі реченнях доповнювати з одного боку виснаження всіх управлених українських виборців на виборчі списки, а з другого постаратися про викреслення з виборчих списків усіх неуправлених.

В другу фазу входить вже й третя. А саме дня 24. січня 1928 відбувається оголошення державних іст кандидатів, а після остаточного оголошення окружних кандидатських іст. Ця, так сказати, кандидатська фаза, переплітаючись з другою, списково-виборчою, триває до дня 21. лютого. Після того наступає четверта фаза, день виборів до союму (4. березня) і до сенату (11. березня).

Виборчий період не складається корисно для українського населення.

ня. Про це подбали вже автори виборчої ординації й геометрії.

Перш усього українську територію так помежовано, щоб українське населення, навіть в найкращому випадку, могло вибрати якнайменшу чисельну репрезентацію. Окремі українські території пошматовано в найдивовижніші узори, відриваючи українські, або переважно українські повіті від суцільної української території і приєднуючи її до польської. Так сталося з Холмищиною і Підляшам, така сама доля стрінула Лемківщину.

На суцільно-українській території (Сх. Галичина, Волинь і частина Полісся) виборчі геометрії повторили (головно в Сх. Галичині) непропорційально великі виборчі округи, в першу чергу у воєводствах ставіславському і тернопільському, що би дати спрому польській меншості вибрати якнайчисленнішу репрезентацію. Просто двома діями такі виборчі округи, як 53 (ставіславсько-коломийський), 54 (тернопільсько-чортківський) і 55 (золочівсько-бережанський), разом з 28 мандатами.

На галицько-волинські виборчі округи (виключаючи Березів і Кросно з 48 перемиського виб. округу) припадає 71 мандатів. З того около 50 повинно припасти українському населенню. Крім того при сприятливих умовах українці повинні здобути около 10 мандатів з Холмищини, Підляшшя, Полісся і Лемківщини. Очевидно, виборчий успіх українців залежить від багатьох обставин і чинників. Перш усього від нас самих, а саме від нашої свідомості, солідарності, єдності, почуття громадянських обов'язків.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

мандатів українського населення. Коли ми допишемо виборчих списків, коли створимо — як не один, то в крайньому випадку два могутні виборчі блоки, коли кандидатами виставимо не лише популярних, але й кваліфікованих діячів та всі одним фронтом станемо при виборчій урні, то можемо бути певні як не повної перемоги, то щонайменше матимемо свідомість, що ми зі свого боку все зробили, щоб досягнути перемоги. Розуміється, такий чи інший вислід виборів у великій мірі залежатиме й від чинників зовнішнього громадянства, від польської державної адміністрації і від польського громадянства. А саме залежатиме багато від того, в якій мірі і в якому напрямку проявиться виборча активність державної адміністрації та чи польське громадянство виступить у виборах однолітним фронтом чи партійно-окремленим фронтом. Дотеперішня акція обох цих чинників доводить, що вони творять одне ціле, що адміністрація старалася об'єднати польське громадянство в однолітний виборчий фронт. Одночасно йдуть намагання при допомозі підставних, хлібодільсько-наємних і москвофільських груп розбити українське громадянство.

Ані виборча ординація, ані виборча геометрія, ані горожанська дискваліфікація «кросового» населення не здовольняють наших прагнень. Не дають користи мабуть і дані розвал українського громадянства. Розпорошення українських сил є волею на млин наших противників. Тому єдиною відповіддю на розвал українського громадянства є об'єднання нашого громадянства.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

Мандатів українського населення.

На шляху до коаліції.

3 проблеми австрійської політики.

Молода австрійська республіка, що перейшла від стільки повалених потрясень, змагає досягнути до внутрішньої консолідації, до вирівнювання загострених партійно-політичних і класових суперечностей. Не зважаючи на досить сильне передовіс по відношенню революційних заворушень у Відні в літі минулого року, що з одного боку насторожило чужі правлячі в Австрії християнсько-соціально-всенародну більшість, а з другого боку кинуло переполох у сильні ряди соціалістичних демократів, що займають до уряду опозиційно-отановище.

Ці кризові події, що відбулися в житті відродженої в цілому світі, мали вагати сильний вплив на формування партійно-політичного світогляду австрійського населення, на постанову австрійського уряду. Здавши заворушення безвідповідальних елементів у Відні в дістанні моральну підтримку в цьому ділі від усіх австрійських представників, які обіймали в фактичному поміч своїх урядів на випадок продовження чи повторення подібних подій, уряд д-ра Зайделя почав у собі силу, його постава й авторитет значно зросли. Такаса почулася сильнішим і набрали більшої певності ті широкі круги австрійського населення, що в поєднанні з соціалістичними організаціями.

Зате в здійсненні цього ряду соціалістичних заходів зазнали невдачі, вони стали третини масово своїх членів і прихильників. Це дає

політиці тим, що соціалістична партія зайняла була в часі кризових подій у Відні спершу певне становище (бо деякі її члени були заангажовані в тих подіях), а потім помагала їй здати разом з вірною урядовою поліцією. Така поведінка в гарячому часі провела партію, задоволеної тим політикою, піддалася на партію так, що вона втратила всі впливи в поліції і війську (журні довіри різних політичних і військово-політичних формаций зменшилися небагато, не так кризових подій величезною більшістю проти соціалістичної). Також багато інших, навіть відомих партійних діячів покинули соціалістичні ряди, відслідуючи своїм центральним остаточнішою партійною лінією. Цей зворот у настроїх мас використовує і підсилює протисоціалістична преса, публікуючи мало не щодня на своїх сторінках різні «історії» і «доповіді» соціалістичних провідників у відносинах до мілітарату, що, як відомо, є доменою соціалістичної демократії.

Однак, не зважаючи на все те, змагає до вирівнювання загострених суперечностей, а навіть до притягнення соціалістичної до урядової більшої, об'єднаної до коаліції, живе по обох ворожих сторонах. Справа притягнення соціалістичної до уряду набула саме актуальності по кризові здатності революційних заворушень і по відомим жорстким утискам соціалістичного конгресу.

Як дивляться на справу цієї коаліції австрійські політичні партії

підлягає з їх голосів у анкеті, яку розпосилає на по тому один відомий політичний діяч. Ось найпоказивіші голоси:

Голова христ.-соціальної партії д-р Кушман заявляє, що соціальна партія христ.-соціалістична і соціалістична без сумніву велика б, на добро народів і в багатьох ділянках його життя. Теоретично нова коаліція між обома партіями можлива, але ця теорія можна перекласти в діло тільки тоді, коли її приймають обидві сторони і коли змагання до неї не буде одностороннім.

Цікавий голос у тієї анкеті д-ра Карла Реннера, члена президії соціалістичної партії і відомого політика. Він зазначає, що соціалістична партія у внутрішній політичній розробленні, а не домашній війні. Які, кажуть, д-р Зайдель був державним мужем, за якого він себе визнає, а не першорядним і партійним, то він мусів би був лопатати постанови соціалістичного конгресу з радістю подію. Однак Зайдель поставився проти коаліції. Д-р Реннер підписав називає, що австрійська племя великого німецького народу перебуде щасливо фарсу балканізації, в яку воно попало.

Відповіди запитують відповідей у двох справах головних австрійських партій д-ра Вотава, який думає, що зміна лінійної чорно-синьо-зеленої коаліції на христ.-соціально-соціалістичну може принести тільки у капіталу великих державних підприємств, тієї, що соціалістична австрійська думає про те, що співучасть в уряді має їм допомогти до захоплення влади в державі.

З тих голосів видно, що поважні змагання до коаліції зрозумілих партій в Австрії існують по обох сторонах. Безперечно і знесолені заходи ведуться в цій справі для австрійської політичної справи. Можливо, що вже всесильно прагне до створення такої коаліційної уряду в австрійській республіці, який існують там у перших роках її існування і себе апробувати.

Після затягнутої позички

Стаття „Нашого Пшегальона“ і білгородське освітлення до неї

Варшавський щоденник „Наш Пшегальон“ помістив недавно редакційну статтю про причини пониження курсу польських промислових акцій. Причиною цього явища є, на думку газети, те, що Польський Банк відмовив підпискою американського дорадника (встановленого згідно з договором про позичку для контролю над її використанням) кредитів польським промисловим підприємствам. Наслідком цього польські промисловці змушені продавати свої акції закордонним капіталістам. „Наш Пшегальон“ твердить, що всі ті акції купують переважно німецькі капіталісти і далі до цього такий коментар:

„Американці, що розмістили на чужині грошову позичку і отримували доходи, зацікавлені в перекопанні польських підприємств до мінімуму, бо лише в тому випадку Німеччина зможе відновити свої товари та платити відсотки за американські позички“.

Називаючи цю згадану статтю варшавського органу харківський „Комуніст“ (ч. 294) пише про дуже грішні для польського промисловця переплетіння, особливо у зв'язку з

чон Народний З'їзд перемістився у місто, в ньому наваля узясть около 800 осіб. Про-відання наради виконано, в якій склала участь: о. д. р. А. Борисевич (голова), В. Нойтович, господар в Тривичі і Ст. Гула, господар в Малинських Хайлюк (за-ступники голови), секретарював д-р Ст. Синь. Реферати щодо сучасних положень, вату виборчого акту та виборчу ордина-цію виготовив д-р В. Загайкевич і ред. М. Струтинський з Львова. В дискусії брали участь: д-р Мик. Хробак, Степан Гула (70-літній землянин), Осип Макар з Чумкович, д-р Р. Гамчикевич, о. Мари-нович, Осип Савченко, д-р Ст. Дюкон-ський, Кузівський з Корович, о. Ми-челік. С. з'їзд з Букова і ін. Всі бесі-дники, зокрема бесідники селяни, висту-пали проти тихих самочинних виступів окремих осіб. Слід зазначити, що гала-турнічний вибір двох початкових про-дівників, крім того з належною відпра-вою пілого бору. Вкільки варто ще зазна-тити, що в час промови д-ра Загайкеви-ча завважили на собі брацьківські агіта-тори (коадіста Шпунара). Зажадано від нього, щоб він вийшов. Він почав плакати, що, мовляв, він теж хлоп. Обурені селя-ни вийшли його на двері.

Додатні збори в Печеніжани.

Для 2 грудня 1927 р. відбулися в Пе-ченіжани збори за запрошеннями для по-ширення організації УНДО і вибору мі-сцевих комітетів Об'єднання. Були і пред-ставили з сім: Молодичина, Рунгур, Кияжера, Текучі й Акритор. На збори прийшли радикали і селяроби, щоб їх роз-в'язати, і це їм не вдалося. Збори відкриті за голову п. К. Шпайда, на заступників п. В. Сидельського і п. В. Жупиника з Мо-лодичина. На секретарів покликані оп. Д. Бойка і І. Дувірака. Делегат Централь-ного Комітету Національного Об'єднання і Лова д-р М. Макарушка говорив про важливе положення українського наро-ду Польщею і про потребу політичної ревізії та одного національного фрон-ту радників В. Сабет, делегат з Коломиї, який виборчу організацію і заохочував с., що мають право, йти до виборів. У дискусії брали участь між іншими голо-систи Дувірак, голова сел.-радикальної ртї в печеніжанинський повіт і канди-д на посаду, Іван Самокиши, радикало-збори і Іван Вішук, заст. голови селя-роби. Їм відповідали д-р Макарушка, п. Сабет і Д. Кулик. При кінці дискусії за-зврав голос Д. Кулик і говорив про відно-шення селян хліборобів до робітників і про становище в цій справі Національного Об'єднання і партії селя-роб. По вибран-тю місцевого Комітету УНДО з господе-рем Василем Недільським на чолі власті, маю нап. гласи і на тому збори (чи радше місто) закінчено. Присутніх було около 500 осіб.

Біржа.

Гроші.

Золото 86600—86650, канадський до-л 82200—82300, корони чеські 02600—02650, австрійський шилінг 12400—12600, рум. лев 00525—00575, французький франк 03500—03550, швейцарський франк 17150—17200, англійський фунт 4330—4370, ні-мецька марка 21170, данський гульд-17292, червонець 3025—3100.

Золото: 20 кор. 3640—3670, 20 франків 3415—3440, 20 марок нім. 4240—4270, 10 рублів рос. 4680—4720.

Срібло: кор. австр. 07000—07100, 5 кор. австр. 360—368, фльорен австр. 180—185, рублі рос. 300—310, копійки за рубль 150—155.

Збіжжя.

Пшениця двірська 4725—4825, пшениця селянська 45—4850, жито 3850—3925, ячмінь бровар. 3800—3900, ячмінь на млино 3275—3375, ячмінь пастівний 3000—3100, овес 3200—3300, кукурудза румунська 3375—3425, баряболі рафрані 550—600, фасоль біла 40—50, фасоль колірва 4000—4500, горох північторія 63—69, горох по-левий 40—50, бобів 3350—3450, сіню 780—850, соломка 425—475, гречка 3500—3700, лисон 6800—7100, ріпак озимий 8150—8250, мука пшенична 40-пр. 8300—8400, мука пшенична 50-пр. 7550—7700, мука жита 65-пр. 5900 грисів куку: 13. 23—54, мука кукур. 3625—3725, отруби житні 2415—2425, отруби пшеничні 2475—2525, крупи гречані 1300—1450, пшени-7125—7525, крупи жмичні 57—5850, коню-шинка верхова 235—265, мак синій 100—120, мак синій 65—100, мішки житої, полі-70—120, мішки уживані 150—160.

ВОЛИНСЬКІ ЖИДИ ПРОТИ Б'ЮКУ НАЦ. МЕНШОСТЕЯ.

Луцьк, 1. січня 1928.

Для 20 грудня м. р. на конференції за-прошаних помітних волинських єврейських діячів: союзу державних купців, союзу ре-місників, рабінів і „лозаківних“ горо-жан виступили поборники виборчої постано-ви „точка державного повільня й інте-ресів Волині“. Присутні, 35 осіб, ухва-лили, що в групах і блоках 16-ти не підути. Вибрано тимч. комітет із осіб у Луцьку для вдержування тісних зв'язків із волинським і оновлюючого вра-дування відом.

ГЕН. ЖЕЛІГОВСЬКИЙ КАНДИДУЄ З ВІЛЬНА.

Варшава, 2. січня 1928.

З Вільна подають, що на першому міс-ці урядової лісти буде поміщений ген. Желіговський, на другім ред. „Вісник-ского Слова“ Манчинці.

ЦЮ БУДЕ З КОМУН. ЛІСТОЮ?

Варшава, 2. січня 1928.

Затуляти, що комуністична ліста при виборах до сейму не буде удеважнена.

ВИБОРИ У ФРАНЦІЇ.

Париж, 2. січня 1928.

„Матен“ і „Пет. Пар.“ подають, що ви-бори до палати депутатів виспачено на 22 квітня. Друге голосування було би 29 квітня.

ПРОРОЦТВА МУСОЛІНІЯ.

Рим, 2. січня 1928.

Мусоліні у відручній поворті пнесь-мі до Італ. народу запобігав великі по-літичні зміни в 1928 р., які спричинять далеко відлучі зміни в положенні не ли-ше Італії, але й інших країв. Італія пе-решде окремим самостійним фінансін і во-середити опарию на росп. підбудову і розбудову Італ. промислу.

ВЕЛИКА ПОВІНЬ В АНГЛІЇ.

Льондон, 2. січня 1928.

Після великих морозів в Англії наста-ла велика, тому нагрожув повінь поду-чена з комунікаційними труднощами, бо досі не привзяно телефонічних полу-чеш.

ЧЕСЬКО-НІМЕЦЬКІ ПЕРЕГОВОРИ.

Берлін, 2. січня 1928.

„Берл. Тгт.“ подає, що 6. січня закінчу-ся напово торг. переговори між Німеч-чиною, Мадридською й Австрією.

ПЕРЕД ПРОЦЕСОМ „ГРОМАДИ“.

Вільно, 2. січня 1928.

Жінен бувш. білор. посів членів „Гро-мади“ що сидять у тюрмі у Вронках, ді-стали від вільонських судових властей повідомлення, що в найближчих днях а-рештованим білоруським послам будуть доручені акти обвинувачення.

АВСТРІЙСЬКО-МАДЯРСЬКИЙ КОН-ЛІКТ.

Грац, 2. січня 1928.

На станції Сент Готард (на Мадридській) вкрито в 5 вагонах товарового поїзду 14 Верою заміню машини часті скоро-стрівні. Австрійські митні власті хотіли адержати транспорт, але мадлярські ав-ділг. власті пересунули вагони на мад-територію. Тому митні австр. власті жи-нули Сент Готард і туди вже не відхо-дити поїзди.

Всі українські діти до української шко-ли! Хто мінше свою рідну школу і посм-ляє дитину до чужої школи, — той ко-рог своєї дитини і української нації!

Театри.

„Коопер. Український Театр“ під ди-рекцією м. Стадника (вул. Шанкевича). Перева.

Міський великий театр: 3-го „Донна Оретта“. 4-го „Павин“ і „Кавалерія“. Гост. актор Малина.

Початок 730 вечером. Міський „Театр Новин“: 3-го „Хай мене чорті...“. 4-го „Д-р Юлія Сабот“. Початок 730 вечером.

Кіна.

„Аполло“: „Зять фірми Коф“. „Лет“: „Пат. Патешоні і Кінт“. „Панас“: „Пірада гарему“. „Фатаморганна“: „Ніч помсти“.

НОВИНКИ.

— „Свято Ялинки“. Для 21. грудня з 1 год. пополунали Святоявська Гора у Львові була започина українською пуб-лікою, що відшлася туди на прилюдне свято Ялинки. На площі між катедрою і палатой стояла ансова смерітка, при-трамса сипко-жовтими хоругвами і наперовими гірляндами. За першими сло-вами кохали „Бог предічний“ відспіваною товариством „Сурма“, заволаз Явнина синіми, жовтими і зеленими електрични-ми лампками, а за самому верхку були дві великі бугаки, зложені в електричних лямпох Р. Ш. (Різна Шкода). Так освіт-лена Ялинка робила, особливо з певного віддалення, дуже гарно вражіння. Мо-лоді лямки, середніх і вищих шліф від-бралися на те перебуває у Львові свято дуже тишено, тільки, на жаль, була до-на не тільки відпалана, але й огрітею-тим, що серед відбраної української гро-мади багата так мало старших грома-ди, батьки і матерей, що повинні би слугувати молоді прикладом. Ажко за-галом відомим було, що свято Ялинки приготуване у час цього року вперше не для дорослих дітей, але що воно під-теперішню халлину має бути міром про-явленням нашим старшим громадяном потреб порятунку „Рідної Школи“ у її дуже смутному положенні. Та ми віри-мо, що наше старше громадянство й у-станови направлять те своє зажелання шобто в час Різдвяних свят. Ялинка буде стояти до 9. січня. — В суботу при Ялинці на тілках коздували, але й про-двали прикраш та домашні ялинки й цукорки „Фортуни Нової“, яка мерзнула-ла 30 прп. свого прабутку в проданні при Ялинці товари на „Рідну Школу“. В часі свят 7., 8. і 9. січня стояла в 5 год. попол. концерт коздуло при Ялинці.

— На востиний центар у Шипорії. Досі вплинули чужі жертви (в золоті) на викуп лемлі під український воєнний центар у с. Шипорії: 1. він сеп. митрополита графа Шенгінського 50, 2. від архимандрита Подіарпа 5, 3. від М. Чер-каського 10, 4. від Гр. Гладкого 5, 5. від С. Вишнівського 1, 6. від Горала Петра 5, 7. від Івн. В. Луцка 5, 8. від Володи-мира Зарудного 5, 9. від о. Теод. Савойка 5, 10. 5 прп. в виплати, що відбулася в Станітньому Театрі 26 грудня м. р. 1359. 11. від учнів гімназії ім. Т. Шевченка 3 прп. в виплати у літ 25 грудня м. р. 620. 12. метизані Станітні заміню Різдвяних та Новорічних свят азовали 11770. Ра-дом відбра 22758 зол. Правління Укра-їнської Станітні в м. Каліні складало орою найсердечнішу подяку всім жертвода-дям, що перші відгукнулися на наш по-клик.

— Самовбивство дічини на Вис. Зам-ку. В поведінку на Висоім Замку наї-депо вбиту 21-літню Кароліну Лотоньку, дочку рідника. Кажуть, що прилюдно розпучливого впливу була пужа. Мати покинула дочку, а сама вийшла зі Льво-ва з любовником.

— Новорічні авантури. Прихід Нового Року вводить людей доасім природно у отий нинішньої веселості. Головно тиз, що можуть його зустрічати у веселім то-варистві в ресторанах, де алкоголь до-помагає глядіти розлого на майбутня. Тому, що така радість отае часто па-мірною, ноний рік починається аванту-рами і кінчається ретунком потогітним. Ідеми львівського потогіти не могли суспільно багатіше наперозалити нового року, бо мусіли відмовити кілька пар ра-ленних, побитих і пиних. На опраздання намого міста могла хіба сказати те, що і більші столиці не провели цієї новоріч-ної ночі чинішею. У Берліні впр. побі-лись у нь віт в поліційні члени „кому-ністичної гвардії“.

— Смерть під лямпою. В горах біля Когана (в Яноуї) приспала лямпа 28 студентів-прохуляковів. Чотиря а шпк виградувалися, решта вгнула під жасо-ми снігу.

— Сензації. Румунську родину поволи-нили, що лікар королі ердошова при-свиста свідомо його смерті. — Варша-вська архидієцезіяляла рада заборонила чернцям, що опікуються дітьми ходити в ням до жін. В відо, що не в агірку-ючи для дітей, в агіркуючи для чернців.

— Леон Доде у романічній настрою. Па-риський родістичний редактор, поол і письменник Доде, що відіш (в лямпа-ні), закінчив досі у Брюсселі лямпані в однім інтерам, що Франція вже по-ново паром до його ідеалу: до моварії. Цюдо Ватикану, який посталил на ін-дексо його орган „Лисіон Франко“ і до-го редакторів, то чим зроби часописний ще більше розкату. Бо число його чте-тія зросло а цього часу на 10.000 більше.

— Рекорди. Перший титул „кофрета“ достала в Німеччині панна Кете Росен-гайм, що була в 1919 р. секретарем міні-стерства внутр. справ. — Іа Сантіаго Де Чіле повідомляють, що одні індія-нська племя Денуко-Канні сіли на по-роми, асе змичаю під водою: племя не-

звичайне, в 30 осіб, але для втрати вва-жа за страши! — Сантіаго Росенду до-дла італійський феліцианіа Палліако що сидить у Булапешті. Він дотав до-дні багатіше на півт. халли і в оном в-ретенно, тем італійським, температур-але обеснуваненом у спітні при бажану-ванні грошей. Ця зустріч була прики-чена на їх шани, що відбулася з оспит-ній келії. „Модна“ поспіло сповістила, аз-Палліако ждуть роки ляминні в Італії, ту-ди його відпалали і в Булапешті. Та-ким робом його життя буде дозв'язи до-жати на нього, ази він неперіється до-кати. — У Парижі хотіли похитати до за-місії урядовий мит Даблор, невдоволе-ний із пинною власті. Вва тапер імі-стерство сирнедлівості дістало бота-то прохали амальгану і в уприверстат-ельної освітою, що хотіть його висту-пати.

— Часописи в школах. В одній гімна-зії в Копенгагені заввази на обов'язкову шкільний предмет лектуру часописів і їх інтерпретацію. Ця спроба з а вилку з реформної пачинала в лямських гімна-зій. 6. що вистави розказні часописів на снітні.

— Спосіб на розводи. Мадра зсо-діти робити не кепські інтереси раслі-ком талого свіжого факту: одні італі-єський підданці, купеці із Неаполя, в-мачи змоти дістали розводу в Італії, порозуміли з одним азовиком у Була-пешті і дістали розвід. Приїхав до Була-пешті, де його аловити один мадляр-ський громадянин і він от мадлярський підданний переїхав сніт прохас без тру-нощі. В цього вистави, що те, того не в силі дозв'язати країн мадлярів, може дозв'язати країна гулітву.

— Театральний конфлікт. Іа Вілгорулу повідомляють про пикалий театральний конфлікт. Актор Мартіновач, що грає у паві драматурга Нусіча „Горікий хат“, зробив собі маску зовсім подібну до ав-тора, тах, що публіка почала ввачати „Нусіча“ Нусіча не було в Вілгорулі і він дізнавався про це від приятелів лямово. Добачуючи в цьому образі своєї особ-и він відкидав виставу паві. Дирекція те-атру писала, що ніхто образ не бужі і що публіка прийняла авторську мас-ку не як зробий жарт. Публіка і преса політилась на два табори: аз автором і проти нього. Сподіється процесу за-тему: чи автор має право придбрати на снітні постать автора без його дозволу!

— Для філіателістів. Хто з нас має по-літні порцельні марки, нехай прагнати-ся, чи вони не відішлять внось мазель-кою рисоюю від іаших. По порцельній урих і політні дуже закурени тім, що одні з урдуційні заміняли при друку-ванні марок, толи одну партію із них трохи але відішли і він має її сплати, сховаи цю серію і пустити потайки в про-дажу. Таким робом у сніт пішан ріди-аравки поточно відішляти марок, дуже ті-ленних філіателістами, на школу порцель-ного скарбу.

— Остання з роду філософа. Моско-вська преса повідомляла, що в Москві пра-нос в аімомішні посолства останній на-шадок із родини Канта: панна Д. Фріа-дир, про яку в Німеччині майже ніхто не знав. Ї брат ледвако номер у Паназі Німачо те, що напавши німечького філо-софа, який аз воє дозвге жити в кпаві одного лямтиху землі, стали мадляр-лими птаками.

— Лікар суспільного ладу. Д-р Петко-вич, хорват із позолоченою жва домі ро-ди в Батавії аз домігся і робит великі гроші. Він галаз провести репінт своїм дітям у відірваннєхсх Індії, де гарно жити коли багато людей болять зуби, а нема багато дентастів. Вернувшись туди самю в Європу, аз параз у прикати Тапалову Пріос починав реалізо його куфріа. А хуфріа було в цін сотен. У якт відішла асе, що преса дентастові до спод-ійного життя на старі діти: револу-ції, румунії, мабухоніа матеріал і сніл-ки шималі, що можна було вкотрего-вко Батавію. Ного мадляркузи в Європу і заборонили більше помадуватися в І-дії. „Краме вже кіндай — сказав індій-ський алаз — уякі болять зуби, поди я-ше нас на нас не болять голова“.

— Актор 300 наріченок. Берлізська родина артистична лямово. Фрідла Лфа-дир, сунроти якого багнучь ує ті добрі-лі із широким серцем, що мали до кіл-ли жиню одвохоло в арилах, де по-ліла гаміа надолочена. Лфае, 40-літній мо-лодень, відібрав самі в адмістратрїї од-ного газети пачку аистів, коли його до-звали. Пачка а 321 листами була відпова-ди на таке його оголошення: „Держав-ли не таке його оголошення! Держав-ли урядовою владою, яке намір по-нявдомити в аімомішні придбати 20 прп. а митом подруги. Цти ас отоміт на за-реші. Держав аібо бажане, але немож-реші“. Поліція шукає аз Лфаєм уже дов-роки. Він живе в своїй оголошенні, не-акуною удаючи і аівах, що хотіть а-вріти замуж уяе. 15 літ Лфа 1912 аз від-іти опікува і рідний аімомішні сні-тах 100 „набачає“.

